

Motivacions dels proponentes

El Claustre de la Universitat Pompeu Fabra, davant d'un conjunt d'actuacions molt alarmants en l'àmbit judicial, siguin de la fiscalia, siguin dels tribunals, es veu compel·lit a aportar-ne a la societat catalana una anàlisi i valoració.

1.- En primer lloc, **valora** que el poder judicial està actuant sense la independència del poder executiu que caldria per a arribar als mínims per a ser un estat de dret.

2.- En segon lloc, **constata** que jutges i fiscals s'estan prestant diligentment a esdevenir instruments de repressió, fins a l'extrem de dictar sentències contràries a l'ordenament jurídic estatal i supraestatal, com ho demostra (i previsiblement seguirà demostrant) el Tribunal Europeu de Drets Humans.

3.- En tercer lloc, **observa** amb neguit que la presència de militars o paramilitars entre els victimaris o, com en el cas d'Alsasu, entre les presumptes víctimes acaba coincidint sospitosament amb l'existència d'un dret penal a mida dels cossos repressius. Aquest fet és una conseqüència més de la necessitat que sent el règim franquista, encarnat en la persona del dictador Felipe Sexto, de protegir-se del seu propi poble, com passa a totes les dictadures.

En aquest sentit, la desmesura de tractar com a terrorisme les opinions dissidents vehiculades per cantants o piuladors o una baralla de bar amb declaracions i proves truculentes, el segrest dels presos polítics catalans en presons espanyoles o l'assetjament dels mestres que eduquen en l'esperit crític contrasta feridorament amb la condecoració dels violents que van aterrir el poble de Catalunya l'u d'octubre del 2017, amb la impunitat dels feixistes no uniformats que des d'aquella data han protagonitzat centenars d'agressions que ni tan sols han estat investigades, amb la ceguesa deliberada amb què el TSJN han volgut negar la violència en múltiples casos de violació -com el d'Iruña, amb la indiferència davant dels que s'assetgen mestres amb el vistiplau explícit (o potser la instigació) del Ministerio del Interior, amb la impunitat dels crims policíacs comesos amb armes prohibides pel Parlament de Catalunya o amb la condemna que ha rebut l'Estat espanyol per no haver volgut investigar un fet denunciat moltes vegades en molts països en què hi ha terrorisme d'estat: la utilització de la violació com a arma de tortura i d'interrogatori.

El Claustre de la UPF denuncia que els procediments del poder judicial espanyol en aquests moments coincideixen sospitosament amb una conducta politico-judicial coneguda com a *dret penal de l'enemic*, que consisteix a retorçar la interpretació de les lleis i la jurisprudència per a castigar conductes o maneres de ser que es consideren perilloses per l'estabilitat del sistema.

4.- En quart lloc, aquest Claustre **expressa** el seu convenciment que el biaix profundament patriarcal i masclista que tantes vegades ha demostrat la judicatura del

règim espanyol es pot deslligar de la impunitat en què van quedar els crims de lesa humanitat comesos per tots els estaments del règim franquista inclosa la judicatura, que mai no va ser depurada.

5.- Finalment, aquest Claustre **considera** una burla que hi hagi membres dels cossos militars que, malgrat que estigui provat, mitjançant els seu propi testimoni audiovisual, que han violat una dona, continuïn cobrant el 75% del sou amparats per una llei masculista. Paradoxalment qui hauria de fer complir la llei, la conculca i, emparant-s'hi, continua rebent de manera implícita el suport dels suposats cossos de seguretat.

EN COHERÈNCIA amb aquestes consideracions i, [tot seguit, el text aprovat]

Declaració del Claustre de la Universitat Pompeu Fabra en resposta a la manca d'equitat de la judicatura del règim espanyol

atès que l'article 3 de la Llei d'Universitats de Catalunya en marca com a objectius, entre d'altres, "El foment del pensament crític i de la cultura de la llibertat, la solidaritat, la igualtat i el pluralisme, i la transmissió dels valors cívics i socials propis d'una societat democràtica", aquest Claustre vol transmetre a la societat les seves esperances que la República Catalana podrà garantir al poble de Catalunya la justícia independent, equitativa i despolititzada que tant trobem a faltar i que ens permetrà accedir a un Estat de Dret.

Barcelona, a 28 de maig del 2018